

RETRO

1. S manželkou chovali nutrie

11.09.2023 RETRO - Blanka Kovaříková
strana: 18 rubrika: na dobré adrese

Odkaz na originál

Klíčová slova: divadle; moravskoslezském; Národním

S manželkou chovali nutrie

Patří k dalším neprávem zapomenutým hercům, o nichž navíc kolují nejrůznější dezinformace. Vydali jsme se proto po jeho stopách v Praze i v Mnichovicích, kde jeho žena Ema vlastnila několik nemovitostí a farmu na chov nutrií.

NA DOBRÉ ADRESE

Herecká kariéra Ladislava Hemmera (1904–1949) byla úzce spojena s Divadlem Vlasty Buriana, u něhož byl léta v angažmá a zároveň si zahrál menší role i v řadě jeho filmů. Spolu s Jaroslavem Marvanem a Čeňkem Šléglem tvořili triumvirát hlavních Burianových příhrávačů a jistě ne náhodou se také všichni tři sešli ve snímku *Teď zas my*. Na jaře 1939 ho natočil Čeňk Šlégl a Hemmer s Marvanem v něm hráli hlavní postavy. Tehdy pětatřicetiletý Hemmer byl před kamerou okouzující – vysoký, štíhlý, s výraznou tváří i dikcí a se smyslem pro suchý anglický humor.

Jeho rodný dům i dnes najdeme v Přemyslovské ulici č. 4/928 na pražských Vinohradech. Otec František Hemmer pracoval jako poštovní expedient a matka byla uvaděčkou v Pištěkově divadle, které stálo jen tři sta metrů odsud na rohu Slezské a Kladské ulice. Jak píše v časopise *Přestávka Divadla Vlasty Buriana* v únoru 1940, "Ládička už v povijanu chovali a hýčkali herci Pištěkárny", a tak není divu, že se Hemmer stal rovněž hercem.

Začínal jako ochotník na jevišti Střelecké jednoty Žižkov a v 17 letech byl pozván do sboru elévů Národního divadla. Po vojně se vydal na pouť po vlastech českých se Zöllnerovou divadelní společností. Když se Miloš Nový, strýc Oldřicha Nového, stal šéfem v Rokoku, vstoupil Hemmer do jeho souboru a posléze působil pod jeho vedením jako salonní milovník v **Národním divadle moravskoslezském**. Nejdůležitější ale pro něho byla éra u Vlasty Buriana, u něž hrál v letech 1928 až 1942.

O jeho soukromém životě příliš nevíme. V roce 1934 se mu narodila nemanželská dcera Jana Krondáková, jejímž poručníkem se po Ladislavově smrti stal jeho nevlastní starší bratr Rudolf Nevole, úředník pojišťovny. Ten se narodil Hemmerově matce v roce 1890 a posléze ho vyženil František Hemmer. V roce 1937 se konečně oženil i Ladislav Hemmer, a sice s Emilií, rozenou Mrázkovou, provdanou Budínskou, od roku 1936 rozvedenou. Jak zjistil historik Petr Sychra, jejich civilní sňatek proběhl u pražského magistrátu 21. června 1937. V té době se také nastěhovali do nového bytu v moderním paláci Mat na Karlově náměstí č. p. 19/285, postaveném jen tři roky předtím inženýrem Janem Matouškem. Odsud to měl herec pár kroků do práce, neboť Burianovo divadlo v té době již sídlilo v podstatě v sousedství, v paláci Báňské a hutní společnosti v Lazarské ulici.

Nejvíce nepodložených fám koluje na internetu o Hemmerově ženě Emilii, která většinou užívala zkrácené jméno Ema. Dokonce ji označují jako příčinu hercova neštěstí, ožebračení a snad i jeho nemoci.

Opak je ale zřejmě pravdou. Když vypukla druhá světová válka, Hemmer se netajil svými protinacistickými názory a v roce 1944 byl zatčen gestapem a uvězněn na Pankráci. Z jeho kolegů mu tam údajně jako jediný posílal balíčky herec Karel Postranecký. Ladislav každopádně již v roce 1942 přerušil hereckou kariéru a s Emou trávil většinu času v Mnichovicích, jeho žena tu od roku 1941 vlastnila se zahradou, polem a loukami. Na části pozemku měla farmu, kde chovala nutrie, a ta zřejmě oba manžele živila.

V lednu 1947 Ema koupila v Mnichovicích další nemovitosti – dům č. p. 523 a pozemky. V té době už u jejího muže propukalo vážné onkologické onemocnění, nádorové bujení mízní tkáně. Na internetu se objevují informace, že Hemmer po válce záhadně zmizel. Věc opět rozřešil historik Sychra, který objevil v archivu účet z 23. června 1948, vydaný Ředitelstvím státních radiových lázní v Jáchymově, kde herec během šestadvacetidenního léčebného pobytu absolvoval radiové a termální koupele, inhalace, prozařování radiem a masáže, včetně stravování a lékařského honoráře úhrnem za 9910 Kčs. Archivovány tam jsou i pozdější účty a dopisy nemocnice České diakonie v Sokolské ulici č. 37. V nemocnici byl hospitalizován od 9. února do 9. dubna 1949 a prodělal tu řadu vyšetření, dostal několik transfuzí, podstoupil rentgeny plic, žaludku a srdce. Domů se vrátil jen na pár hodin – zemřít. Ema mu vystrojila pohřeb na Olšanech a zádušní mši v mnichovickém kostele. V padesátých letech vydala brožury o chovu bobra bahenního a norka a mnichovický pamětník Miroslav Vrabec o ní říká: "Byla to příjemná paní, vysoká, štíhlá, světlolvasá. V šedesátých letech prodávala ve Slovenské knize na Václavském náměstí a vždycky pro mě měla nějakou podpultovku." Tady zatím stopy končí...

Už v povijanu ho hýčkali herci z Pištěkárny

▲ První roky prožil s rodiči a bratrem v Přemyslovské ulici na pražských Vinohradech.

Ladislav Hemmer

Měl zajímavou tvář, výraznou dikci a hlavně talent. Osud mu ale nedal šanci pořádně ho rozvinout.

S manželkou chovali nutrie

Patří k dalším neprávem zapomenutým hercům, o nichž navíc kolují nejrůznější dezinformace. Vydali jsme se proto po jeho stopách v Praze i v Mnichovicích, kde jeho žena Ema vlastnila několik nemovitostí a farmu na chov nutrií.

Herecká kariéra Ladislava Hemmera (1904–1949) byla úzce spojena s Divadlem Vlasty Buriana, u něhož byl léta v angažmá a zároveň si zahrál menší role i v řadě jeho filmů. Spolu s Jaroslavem Marvanem a Čeňkem Šléglem tvořili triumvirát hlavních Burianových příhrávačů a jistě ne náhodou se také všichni tři sešli ve snímku *Teď zas my*. Na jaře 1939 ho natočil Čeňk Šlégl a Hemmer s Marvanem v něm hráli hlavní postavy. Tehdy pětaticetiletý Hemmer byl před kamerou okouzlující – vysoký, štíhlý, s výraznou tváří i dikcí a se smyslem pro suchý anglický humor.

Jeho rodný dům i dnes najdeme v Přemyslovské ulici č. 4/928 na pražských Vinohradech. Otec František Hemmer pracoval jako poštovní expedient a matka byla uvaděčkou v Pištělkově divadle, které stálo jen tři sta metrů odsud na rohu Slezské a Kladské ulice. Jak píše v časopise *Přestávka* Divadla Vlasty Buriana v únoru 1940, „Ládička už v povíjane chovali a hýčkali herci Pištělkárny“, a tak není divu, že se Hemmer stal rovněž hercem.

Začínal jako ochotník na jevišti Střelecké jednoty Žižkov a v 17 letech byl pozván do sboru elévů Národního divadla. Po vojně se vydal na pouť

po vlastech českých se Zöllnerovou divadelní společností. Když se Miloš Nový, strýc Oldřicha Nového, stal šéfem v Rokoku, vstoupil Hemmer do jeho souboru a posléze působil pod jeho vedením jako salonní milovník v Národním divadle moravskoslezském. Nejdůležitější ale pro něho byla éra u Vlasty Buriana, u něž hrál v letech 1928 až 1942.

O jeho soukromém životě příliš nevíme. V roce 1934 se mu narodila nemanželská dcera Jana Kronďáková, jejímž poručníkem se po Ladislavově smrti stal jeho nevlastní starší bratr Rudolf Nevole, úředník pojišťovny. Ten se narodil Hemmerově matce v roce 1890 a posléze ho vyženil František Hemmer.

◀ Ve filmu *Teď zas my* byl rovnocenným partnerem Jiřině Štěpničkové, do níž se podle scénáře zamiloval.

V roce 1937 se konečně oženil i Ladislav Hemmer, a sice s Emilií, rozenou Mrázkovou, provdanou Budínskou, od roku 1936 rozvedenou. Jak zjistil historik Petr Sychra, jejich civilní sňatek proběhl u pražského maogist-

Už v povíjane

tčen gestapem a uvězněn na Pankráci. Z jeho kolegů mu tam údajně jako jediný posílal balíčky herec Karel Postranecký. Ladislav každopádně již v roce 1942 přerušil hereckou kariéru a s Emou trávil vět-

a přezkoumal magist
rátu 21. června 1937.

V té době se také na-
stěhovali do nového
bytu v moderním pa-
láci Mat na Karlově náměstí
č. p. 19/285, postaveném jen tři
roky předtím inženýrem Janem
Matouškem. Odsud to měl he-
rec pár kroků do práce, neboť
Burianovo divadlo v té době již
sídlilo v podstatě v sousedství,
v paláci Báňské a hutní spo-
lečnosti v Lazarské ulici.

Nejvíce nepodložených fám
koluje na internetu o Hem-
merově ženě Emilii, která vět-
šinou užívala zkrácené jméno
Ema. Dokonce ji označují
jako příčinu hercova neštěstí,
ožebračení a snad i jeho ne-
moci. Opak je ale zřejmě
pravdou. Když vypukla druhá
světová válka, Hemmer se ne-
tajil svými protinacistickými
názory a v roce 1944 byl za-

no hýckali herci z Pištěkárny

se zahradou, polem a loukami.
Na části pozemku měla farmu,
kde chovala nutrie, a ta zřejmě
oba manžele živila.

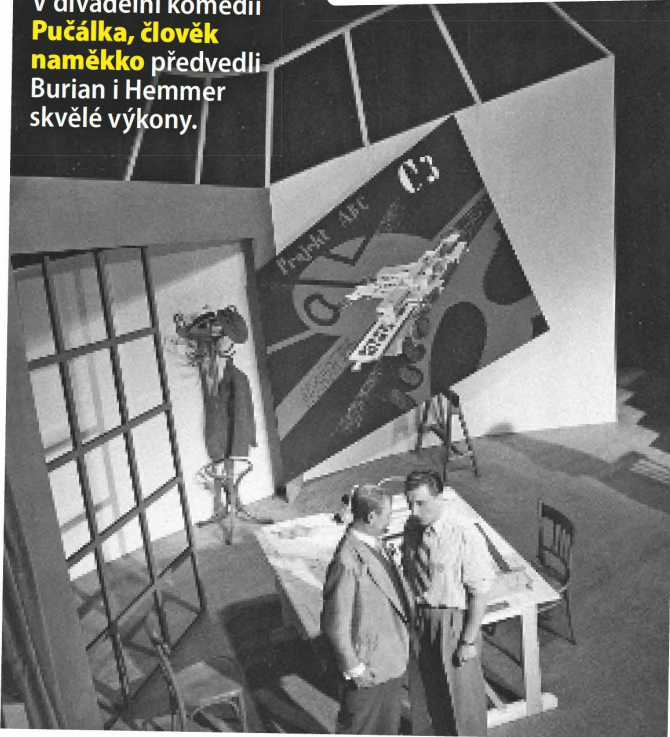
V lednu 1947 Ema koupila
v Mnichovicích další nemovi-
tosti – dům č. p. 523 a přiná-

šinu času v Mnicho-
vicích, jeho žena tu
od roku 1941 vlast-
nila dům č. p. 494

Možná podobně jako
ve filmu jezdil Hemmer
i do mnichovické vily.

V divadelní komedii
**Pučálka, člověk
namětko** předvedli
Burian i Hemmer
skvělé výkony.

ležející pozemky. V té době
už u jejího muže propukalo
vážné onkologické onemoc-
nění, nádorové bujení mízní
tkáně. Na internetu se obje-
vují informace, že Hemmer
po válce záhadně zmizel.
Věc opět rozřešil historik
Sychra, který objevil v archivu
účet z 23. června 1948, vydaný
Ředitelstvím státních radiových
lázní v Jáchymově, kde herec
během šestadvacetidenního lé-
čebního pobytu absolvoval ra-
diové a termální koupele, inha-
lace, prozařování radiem
a masáže, včetně stravování a lé-
kařského honoráře úhrnem
za 9910 Kčs. Archivovány tam
jsou i pozdější účty a dopisy
nemocnice České diakonie v So-
kolské ulici č. 37. V nemocnici
byl hospitalizován od 9. února
do 9. dubna 1949 a prodělal tu
řadu vyšetření, dostal několik

▲ V komedii **Ducháček
to zařídí** hraje Hemmer
po boku Vlasty Buriana
majitele advokátní
kanceláře.

▼ V moderním paláci
Mat bydlel herec dvanáct
let, až do své předčasné
smrti v roce 1949.

transfuzí, podstoupil rentgeny
plic, žaludku a srdce. Domů se
vrátil jen na pár hodin – zemřít.
Ema mu vystrojila pohřeb na Ol-
šanech a zádušní mši v mnicho-
vickém kostele. V padesátých
letech vydala brožury o chovu
bobra bahenního a norka a mni-
chovický pamětník Miroslav Vra-
bec o ní říká: „Byla to příjemná
paní, vysoká, štíhlá, světlovlasá.
V šedesátých letech prodávala
ve Slovenské knize na Václavském
náměstí a vždycky pro mě měla
nějakou podpultovku.“ Tady za-
tím stopy končí...

Blanka Kovaříková

« zpět na začátek